

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **My Energy s.r.o.**, IČ 02752158
sídlem Na Lánech 764, 570 01 Litomyšl
zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KrÚ 15153/2018/ODSH/13, ze dne 20. 2. 2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, jímž byla žalobci uložena pokuta 2.500 Kč za to, že se dopustil správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o silničním provozu“). Jednalo se o správní delikt (nikoli přestupek), neboť k vytykánému jednání došlo před účinností novely zákonné úpravy, tj. před 1. 7. 2017.

2. Uvedeného deliktu se žalobce měl dopustit tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky VW, registrační značky XXX XXXX v rozporu s ust. § 10 odst. 3 shora citovaného zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Konkrétně tím, že dne 21. 4. 2016 v 14:44 hodin nezjištěný řidič řídil na dálnici D11, v 86 km ve směru jízdy na Hradec Králové a překročil nejvyšší dovolenou rychlost 80 km/h stanovenou dopravní značkou mimo obec o 37 km/h. Hlídkou Policie ČR bylo naměřeno 121 km/h (po odečtu odchylky 3 % 117 km/h). Měření probíhalo v automatickém režimu, tedy bez toho, aby byl automobil po změření rychlosti zastaven. Uvedeným jednáním se nezjištěný řidič dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 4 písm. c) citovaného zákona. Za tento správní delikt byla žalobci v souladu s ust. § 125f odst. 3 citovaného zákona uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a dále mu uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

3. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasil. Ve správním řízení podal pouze blanketní odvolání. V žalobě vznesl větší počet typizovaných námitek, které směřovaly jak proti obsahu rozhodnutí orgánu I. stupně, tak proti rozhodnutí odvolacímu. Rovněž je třeba konstatovat, námítka z podstatné části míří proti přestupku neustanoveného řidiče vozidla a nikoli proti deliktu provozovatele vozidla, za který byla uložena pokuta.

4. Jednotlivé okruhy žalobních námitek lze vymezit takto. Nesrozumitelnost výroku z důvodu označení více porušených ustanovení zákona o silničním provozu, nedostatečná identifikace porušení právní povinnosti – uvedení § 10 zákona bez označení konkrétního odstavce. Žalobce namítá, že nebylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy, delikt dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu již neexistuje, nebylo správně uvedeno ustanovení, dle kterého bylo rozhodováno při uložení sankce, správní orgán nezhodnotil možnost mimořádného snížení sankce. Nebylo prokázáno umístění dopravní značky 80 km/h, neuvedení přesného důvodu porušení povinností provozovatele vozidla dle § 10 odst. 3 zákona. Namítá nečitelnost registrační značky na fotografii na CD ve spise, rozhodnutí neobsahuje slovně popsanou skutkovou podstatu protiprávního jednání, neoznámění úseku měření rychlosti. Protiústavnost správního postihu znamenající absolutní odpovědnost provozovatele vozidla, nesplnění podmínek projednání deliktu, neboť by označen řidič vozidla.

5. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě vypořádal s žalobními body, odmítl je a odkázal též na obsah žalovaného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Žaloba důvodná nemůže být.

7. Podle § 2 s.ř.s. platí, že ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Ochrana práv též v obecné rovině nerozlučně souvisí s ústavními principy a může být poskytnuta pouze tam, kde je pro ni místo. Není tomu tak v daném případě žalobce. Soud tak konstatuje, že podaná žaloba je za hranicí toho, kam může sahát ochrana subjektivních práv žalobce. Zde se totiž jedná o práva toliko tvrzená a zdánlivá.

8. Po vyhodnocení obsahu správního spisu, tedy průběhu správního řízení a též průběhu soudního řízení je třeba konstatovat, že jednání žalobce, případně jeho zmocněnců a zástupců od samotného počátku správního řízení, tedy prakticky po naměření překročené rychlosti vozidla, nese znaky ryze účelového postupu, kterým se snaží vyhnout nevyhnutelným a odpovídajícím následkům spojeným s překročením povolené rychlosti pohybu vozidla na pozemní komunikaci. Za rychlou jízdu jsou jako sankce stanoveny pokuty, které mají jistou funkci. Postup žalobce ve svých důsledcích znamená to, že opovrhne pravidly, která jsou stanovena proto, aby pohyb na komunikacích byl bezpečný pro zdravý a život dalších účastníků provozu. Totiž, pokud má být vynucování dodržování pravidel efektivní, musí být stanoven přiměřený trest za jejich porušení. Nelze jezdit tak, jak se některým jednotlivcům zlíbí a následným sankcím se poté vyhýbat – o to více tím, že sjedná tzv. pojištění proti pokutám.

9. Shora uvedený závěr o účelovosti postupu v dané věci soud opírá o skutečnosti nejprve plynoucí ze správního spisu. Po naměření překročení povolené rychlosti, po zahájení přestupkového řízení, žalobce jako provozovatel vozidla až na opakovanou výzvu označil za řidiče nekontaktní osobu s blokováním řidičským oprávněním. Přestupkové řízení tak bylo zastaveno. Ve správním řízení byla věc poté řešena příkazem s pokutou 2.500 Kč uloženou žalobci. Proti příkazu podal žalobce neodůvodněný odpor, a to v zastoupení společností ODVOZ VOZU s.r.o. Soud ze své úřední činnosti má povědomost o tom, že tato společnost je jedním ze subjektů zastupujících provozovatele či řidiče vozidel, přičemž nabízí tzv. pojištění proti pokutám. (Negativně se k uvedeným postupům pojištění proti pokutám a k jejich účelovým námitkám vymezuje i Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 18.9.2018, č.j. 7 As 293/2018-19.) Ústního jednání ve správním řízení se žalobce ani zástupce neúčastnili, namísto toho se zástupce nemístně dožaduje poskytnutí informací dle informačního zákona (podává stížnosti – zde již s odůvodněním!). Zmocněnec žalobce poté podává blanketní odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt. Rozhodnutí orgánu I. stupně je zrušeno. V řízení jsou doplněny z moci úřední podklady o tom, že se jednalo o automatizované měření rychlosti. Zmocněnec žalobce se poté poprvé vyjadřuje, namítá nesprávnou fotografii, tvrdí, že měl být projednán přestupek a zmiňuje nesprávné měření při nenulovém úhlu. Po vydání druhého rozhodnutí orgánu I. stupně podává zmocněnec neodůvodněné odvolání, které ani k výzvě správního orgánu nedoplňuje.

10. Namísto odůvodnění podaného odvolání je žalobce pasivní, jako obvykle v mnoha dalších typických případech. Vyčká vydání odvolacího správního rozhodnutí a následně podává žalobu, přičemž pověřuje advokáta Mgr. Václava Voříška, který je nejen u zdejšího soudu znám svými účelovými a obstrukčními taktikami ve věcech řidičů přestupců. V žalobě uplatňuje širokou paletu typizovaných námitek, které povětšinou již byly v zásadě jednotně správními soudy odmítnuty či vyřešeny tak, že jim nelze bez naplnění dalších předpokladů vyhovět. Jedná se o námitky, které mohl žalobce bez jakékoli újmy uvádět v odvolání, záměrně tak neučinil. Soud nemá jakoukoli informaci o tom, že žalobci, resp. jeho zmocněnci vyvstala překážka podání řádně odůvodněného odvolání ve správním řízení. Konečně dalším znakem účelově navázaného postupu je to, že soudní poplatek za žalobce hradí Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo, jež je též dle znalostí z úřední činnosti soudu spojena se subjekty poskytujícími pojištění proti pokutám.

11. Jak uvedeno shora, žalobce, či přesněji jeho advokát podávající obdobné žaloby opakovaně za velký počet klientů, zneužívá systém soudního přezkumu ve správním soudnictví. Ve správním řízení byl v dané věci pasivní, podal pouze neodůvodněné blanketní odvolání či odpor a na výzvu k označení řidiče uvedl patrně záměrně nekontaktního cizince. Popsaná praxe je soudu z rozhodovací činnosti velmi dobře známa a je rovněž známa z opakované rozhodovací praxe kasačního soudu.

12. V otázce soudního přezkumu se v takových případech ohledně přestupků (taktika zástupce žalobce je obdobná i ve věcech správních deliktů do 30. 6. 2017) vyjadřoval Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015-71 a uvedl: *Skutečnost, že obviněný z přestupku byl v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní (§ 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích), automaticky neznamená, že jeho tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav a jim odpovídající důkazní návrhy, které jako žalobce poprvé uplatnil až v řízení před krajským soudem dle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jsou bez dalšího nepřijatelné. Žalobní tvrzení či důkazní návrhy krajský soud nemůže odmítnout jako opožděné nebo účelové jen proto, že je obviněný z přestupku neuplatnil, ač tak dle § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, učinit mohl, v řízení před správními orgány. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je dle § 75 odst. 2 s. ř. s. povinen v mezích žalobních bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými, a důkazní návrhy k jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Tyto své závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s., je krajský soud povinen zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu).*

13. Soud na shora uvedené závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu navazuje a s odkazem na shora popsané účelové a obstrukční taktiky zástupce žalobce a osob spojených, s nimiž žalobce a jeho zástupce spolupracují, uzavírá, že žalobní tvrzení žalobce nepovažuje za relevantní, respektive je vyhodnocuje jako účelové a nevěrohodné. Nebude se jimi proto zabývat a plýtvat drahocenný čas na polemiku s účelovými formulacemi zástupce žalobce, který v zastoupení žalobce systémem dopravního práva, respektive pravidly silničního provozu pohrdá. V řízení nevyvstaly žádné rozumné důvody k pochybám o věrohodnosti a úplnosti skutkových zjištění pro posouzení pachatele přestupku a zprostředkovaně též deliktu provozovatele vozidla.

14. Jak soud shora uvedl, naprostá většina z typizovaných a účelových žalobních námitek, jež zástupce žalobce pro své mandanty používá, již byla vyřešena či odmítnuta správními soudy. Proto soud toliko namátkově a ve vztahu k jedinému vyjádření žalobce ve správním řízení (ze dne 17. 7. 2017) uvádí, že například otázka automatizované povahy měření byla vypořádána již výslovně žalovaným (a před ním orgánem I. stupně) v napadeném rozhodnutí. Takový výsledek ve správním rozhodnutí má podklad ve správním spise – jedná se o vyjádření příslušníka Policie ČR ze dne 2. 6. 2017 o tom, že měření radarem probíhalo automaticky a bez obsluhy. Nadto platí, že tato námitka nesouvisí projednávaným správním deliktem, nýbrž s přestupkovým jednáním. Ze strany soudu již k tomu sak není nezbytné cokoli dodávat a vést další polemiku s účelovými argumenty žalobce. Námitka neoznačení měřeného úseku omezením rychlosti na 80 km/h je ničím nepodložená, opět souvisí s přestupkovým jednáním neznámého řidiče. V tomto řízení bylo však postupováno dle § 125f zákona o silničním provozu. Projednání správního deliktu a zastavení řízení o přestupku pro osobu nekontaktního řidiče odpovídá postupu judikovanému v rozsudku NSS ze dne 16. 11. 2014 č.j. 1 As 131/2014-45. Nenulový úhel měření byl taktéž řešen v rozhodnutí NSS ze dne 26. 7. 2018, č.j. 4 As 159/2018-37, toto je zástupci žalobce známo. Nadto dle fyzikálních zákonů platí, že díky tzv. kosínus efektu je při nenulovém úhlu měření naměřená rychlost pohybujícího se vozidla nižší než rychlost skutečná. Různé pokusy žalobce o znejasnění textu výroku a též odůvodnění napadených rozhodnutí nejsou na místě. Soud zcela samozřejmě obě správní rozhodnutí po věcné a obsahové stránce přezkoumal a může konstatovat, že průměrnému příjemci rozhodnutí nemůže činit potíže pochopit, za jaké jednání a na základě jakých ustanovení je ukládána sankce za konkrétní správní delikt. Namítaná a domnělá otázka protiústavnosti skutkové podstaty správního deliktu byla též již vyřešena nálezem pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018.

15. De lege ferenda soud uvádí, že chování řidičů jako je žalobce by mělo být sankcionováno mnohem vyššími pokutami, které by se odvíjely od skutečné výše majetku provozovatele vozidla či řidiče. Rovněž tak by mělo být postupováno u stanovení nákladů správního řízení. Jinak je zřejmé, že ukládání pokut v řádech tisícikorun se mívá jakýmkoli účinkem a svádí k uzavírání smluvních vztahů za vcelku nízkou úplatu, které mají za cíl vyhybat se následkům za nedodržování pravidel provozu.

16. Soud uzavírá, že žalobce zůstal pouze v rovině mnohdy nepřiléhavých účelových zpochybnění (též tím, že je uplatnil až v řízení před soudem), které nemohly v dané věci vzbudit důvodné pochybnosti o prokázaném protizákonném jednání, které bylo naopak podloženo dostatečnými podklady ve správním řízení. Nepřípadnost žalobních námitek se podává též z toho, že provozovateli je ukládána sankce za správní delikt, neboť nebyla určena totožnost řidiče, avšak mnohé z námitek se týkají právě jednání neznámého řidiče (místo měření rychlosti, způsob měření, atd.), které by z podstaty žalobci jako provozovateli neměly být vůbec známy. Údajné pochybnosti tvrzené žalobcem nelze považovat za takové, které by založily či byly vůbec schopny založit takové důvodné pochybnosti (viz § 3 správního řádu). Soud ani není povinen provést dokazování již provedenými důkazy, resp. jejich opakováním za účelem vyvrácení ničím nepodložených hypotéz a spekulací žalobce.

17. K tomu, že různé postupy zástupce žalobce mohou být nepochybně kvalifikovány jako zneužívání práva srovnej např. rozsudek NSS ze dne 18.12.2018, č.j. 4 As 113/2018-39, ve kterém kasační soud odkázal na další rozhodnutí obsahující závěry o zneužívání práva. Postup, jež bude vyhodnocen jako zneužití práva, nemůže zasluhovat soudní ochrany. Ke zneužití práva v obdobných věcech se Nejvyšší správní soud vyjádřil již opakovaně.

18. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

19. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

20. K povinnostem advokáta, jehož jednání soud v negativním světle v odůvodnění shora zmiňuje, a k jistému požadavku slušnosti jeho jednání viz blíže nález Ústavního soudu ze dne 17. 8. 2018, sp. zn. II. ÚS 644/18, bod 42.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 9. ledna 2019

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

